

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **M.J.**, bytem ■■■, zastoupeného obecným zmocněncem Mgr. P. A., adresa pro doručování V T. 11, P. 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2016, čj. OD 874/16-2/67.1/16261/NL,

takto:

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 12. 9. 2016, č. j. OD 874/16-2/67.1/16261/NL, se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 8. 2016, č. j. MML 132245/16/132245/OD/Kro, jímž byl žalobci podle § 118c odst. 1 ve spojení s § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zadržen řidičský průkaz ev.č. ■■■ vydaný Městským úřadem Nová Paka dne 30. 9. 2009 do doby pravomocného rozhodnutí ve věci.

Těmto rozhodnutím předcházelo zadržení řidičský průkaz policistou dne 26. 6. 2016. Důvodem bylo podezření, že žalobce řídil motorové vozidlo ■■■ RZ ■■■ dne 26. 6. 2016 v 11:05 hod. bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy ještě byl pod jeho vlivem. Podle úředního záznamu ze dne 26. 6. 2016 a oznámení o zadržení řidičského průkazu byl žalobce policistou vyzván k podrobení se dechové zkoušce, přístrojem Dräger byly žalobci naměřeny hodnoty 1,3 g/kg alkoholu a posléze 1,2 g/kg alkoholu, žalobce se současně k požití alkoholu doznal.

Po vyžádání souhlasu se zahájením řízení o zadržení řidičského průkazu ze strany Okresního státního zastupitelství v Liberci správní orgán I. stupně zahájil dne 8. 7. 2016 řízení o zadržení řidičského průkazu. Protože správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že byly splněny zákonné podmínky pro zadržení řidičského průkazu dle § 118c odst. 1 ve spojení s § 118a odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, rozhodl dne 9. 8. 2016 o zadržení řidičského průkazu žalobci.

Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal. Namítal, že správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, aniž by se zabýval důvody uvedenými v jeho žádosti o vrácení řidičského průkazu. Vrácení řidičského průkazu se tak žalobce domáhal po žalovaném, a to s odkazem na zásadu presumpce neviny. Uváděl, že z důvodu zadržení řidičského průkazu, kterým je předjímáno pravomocné odsouzení, nemůže vykonávat svoji pracovní činnost, která je závislá na možnosti řídit osobní automobil. Současně tvrdil, že se podle evidenční karty řidiče nedopustil žádného jednání, které by bylo možné kvalifikovat jako přestupek.

Napadeným rozhodnutím ze dne 12. 9. 2016 žalovaný rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu do pravomocného skončení věci potvrdil. Uvedl, že v řízení o zadržení řidičského průkazu se zkoumá, zda byly splněny zákonné podmínky podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu. V daném případě policista zadržel žalobci řidičský průkaz z důvodu dle § 118a odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, neboť při dechové zkoušce provedené dne 26. 6. 2016 v 11:08 hod. byla žalobci naměřena přístrojem Dräger v rámci dechové zkoušky hodnota 1,30 g/kg alkoholu, v 11:14 hod. pak 1,20 g/kg alkoholu. Výsledky dechové zkoušky je dáno jednoznačné podezření, že žalobce řídil vozidlo po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem. Žalovaný současně uvedl, že zákonodárce měl dotčenými ustanoveními v úmyslu vyloučit z provozu na pozemních komunikacích řidiče, kteří závažným způsobem porušili pravidla a povinnosti stanovené zákonem do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu. Protože v době podání žádosti o vrácení řidičského průkazu nebylo o jeho odebrání dosud rozhodnuto, správní orgán přihlížel k této žádosti jako k vyjádření žalobce. Žalovaný připustil, že předmětnou žádost by bylo možné posoudit i jako žádost samostatnou v případě, že by již bylo pravomocně rozhodnuto o zadržení řidičského průkazu a správní orgán I. stupně by se takovou žádostí musel zabývat. Žalovaný zopakoval, že v daném řízení se pouze zkoumá naplnění zákonných podmínek pro zadržení řidičského průkazu, ty byly u žalobce splněny. Žalovaný shledal, že prvostupňové rozhodnutí bylo správné a vydané v souladu s právními předpisy. Současně konstatoval, že přezkoumávané rozhodnutí je rozhodnutím pouze zajišťujícím předběžně řidičský průkaz, nikoliv odebírající řidičské oprávnění, a to pouze do doby rozhodnutí příslušného orgánu ve věci samé, v dané věci do rozhodnutí soudu v trestním řízení. Žalovaný tak odmítl námitku, že by zadržením řidičského průkazu byl narušen princip presumpce nevinnosti. Také poukázal na to, že byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky, podle § 274 trestního zákoníku, což vyplynulo ze souhlasu okresního státního zastupitelství k zahájení řízení podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu.

II. Žaloba

Žalobou podanou v zákonné lhůtě označil žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné, zkracující ho na jeho právech. V úvodu žaloby žalobce připomenul, že o jeho vině nebylo pravomocně rozhodnuto, neboť podal včasné odpor. Namítal, že napadenými rozhodnutími je

jen předjímán rozsudek, popřípadě rozhodnutí a správní orgán I. stupně se nezabýval jeho žádostí, žádným způsobem nehodnotil navrhované důkazy, čímž ho zkrátil na jeho právech. Porušil jednu ze základních zásad právního státu, a to presumpci neviny, v důsledku čehož žalobci hrozí reálná ztráta zaměstnání. Žalovaný stejně jako správní orgán I. stupně nehodnotil jeho žádost, ignoroval argumenty v ní uvedené a o odvolání rozhodl bez ohledu na zásadu presumpce neviny, podle které není a nebyl žádný důvod aplikace předběžného zadržení řidičského průkazu s ohledem na dosavadní bezúhonnost žalobce.

Z uvedených důvodů má žalobce postup správních orgánů za nesprávný a nezákonný. Soud proto navrhoval, aby zrušil jak napadené rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal mu náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný k žalobě uvedl, že v napadeném rozhodnutí zdůvodnil, proč předmětnou žádost žalobce posoudil jako požadavek o vrácení řidičského průkazu zadrženého policistou podle § 118c odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalovaný dále konstatoval, že správní orgán I. stupně zadržení řidičského průkazu odůvodnil. Zadržení řidičského průkazu je nutné, protože v opačném případě by se žalobce mohl opakovaně dopouštět obdobného právního jednání, a tím bezprostředně ohrožovat bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Žalovaný odkázal na podporu svého stanoviska na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2011, sp. zn. 5 As 74/2010, podle kterého není správním orgánům dán prostor pro správní uvážení. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul, náhradu nákladů řízení nepožadoval.

IV. Posouzení věci soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodnutí správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s. Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V souzené věci je rozhodná právní úprava obsažená v § 118a odst. 1, § 118b odst. 1, odst. 4 a § 118c odst. 1, odst. 2 zákona o silničním provozu.

Podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu *policista je oprávněn z důvodu uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Dle odst. 4 citovaného ustanovení policie oznámí písemně zadržení řidičského průkazu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu k zadržení řidičského průkazu došlo; oznámení odešle spolu se zadrženým řidičským průkazem bez zbytečného odkladu nejpozději následující pracovní den po dni zadržení řidičského průkazu.*

Podle § 118a odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu je důvodem pro, který je policista oprávněn zadržet řidičský průkaz, podezření, že řidič motorového vozidla *řídil motorové vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy ještě byl pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.*

Podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu *obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce. Rozhodli obecní úřad obce s rozšířenou působností o zadržení řidičského průkazu, oznámí to bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení registru řidičů držitele řidičského oprávnění a postoupí mu zadržený řidičský průkaz k úschově.*

Dle odst. 2 uvedeného ustanovení *obecní úřad obce s rozšířenou působností vrátí zadržený řidičský průkaz bez zbytečného odkladu jeho držiteli, jestliže*

- a) nerozhodne o zadržení řidičského průkazu podle odst. 1,*
- b) v pravomocně skončeném řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, nebyl uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.*

Žalobce jak správnímu orgánu I. stupně tak žalovanému především vytýká, že se nezabývali důvody, pro které žádal navrátit řidičský průkaz a důkazy, které ke své žádosti předložil. V obecné rovině soud uvádí, že ač mají správní orgány v určitých případech možnost v rámci své rozhodovací činnosti zohlednit konkrétní okolnosti, specifika a jedinečnost rozhodované věci a na základě svých úvah rozhodnout, použít správního uvážení lze pouze v těch případech, kdy toto oprávnění zákon správním orgánům přiznává, a to pouze způsobem a v mezích stanovených zákonem. Prostor pro správní uvážení nelze dovodit z ustanovení, které správnímu orgánu jednoznačně stanoví, jakým způsobem má rozhodnout za splnění určitých podmínek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 7 As 21/2008 – 101, (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).

Výkladem § 118c odst. 1 ve spojení s § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu ve vztahu ke správnímu uvážení se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 5. 2011, č. j. 5 As 74/2010 – 74. V tomto rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že uvedená ustanovení zákona o silničním provozu neposkytují správním orgánům při rozhodování o zadržení řidičského průkazu možnost správního uvážení. Nejvyšší správní soud dovodil, že: „*Uvedená ustanovení zákona o silničním provozu stanoví správnímu orgánu jednoznačně, jakým způsobem má rozhodnout v případě naplnění některého z předpokladů předvídaných v § 118a odst. 1 písm. a) – h) uvedeného zákona. Tato ustanovení nedávají správnímu orgánu žádný prostor pro vlastní úvahu o aspektech předmětného jednání či pro zohlednění jiných než v těchto ustanoveních uvedených kritérií. Stěžovatel tak vytýká nedůvodně správním orgánům nevyužití správního uvážení v případě, kdy jim zákon pro správní uvážení žádný prostor nedává.*“.

S ohledem na citované závěry Nejvyššího správního soudu musí soud konstatovat, že správní orgán I. stupně a žalovaný postupovali v žalobcově případě správně, pokud se soustředili pouze na otázku, zda byly v jeho případě naplněny zákonem stanovené podmínky pro zadržení řidičského průkazu. Naplnění důvodu pro zadržení řidičského průkazu dle § 118a odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu měl správní orgán I. stupně stejně jako žalovaný za dostatečně prokázané listinným důkazem zachycujícím výsledek dechové zkoušky přístrojem Dräger a také doznáním žalobce, že předchozího dne požíval alkohol. Za dané situace správní orgán I. stupně správně přistoupil k vydání rozhodnutí o zajištění

řidičského průkazu, když žádným způsobem nemohl zohlednit individuální skutečnosti, které žalobce v žádosti uváděl. Žalovaný se pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil i k postupu správního orgánu I. stupně ve vztahu ke zmíněné žádosti o vrácení řidičského průkazu a předložení listinných důkazů. Žalovaný jednoznačně vycházel z toho, že k žalobcem uváděným skutečnostem a předloženým listinám není možné v tomto řízení přihlídnout. Podstatou věci je totiž pouze pouzení, zda byly prokázány zákonné důvody pro zadržení řidičského průkazu podle § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu.

Znovu lze uvést, že správní orgány neměly jinou možnost, než při splnění podmínek dle § 118a odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, rozhodnout o zadržení řidičského průkazu žalobci do pravomocného skončení trestního řízení. Žádný prostor pro zohlednění povahy žalobcova zaměstnání a jeho dosavadní bezúhonnosti neměly.

Podle přesvědčení soudu vydáním napadeného rozhodnutí není nijak porušena zásada presumpce nevinu. Dočasné zadržení řidičského průkazu do doby, než je o protiprávním jednání řidiče motorového vozidla příslušným správním orgánem či soudem pravomocně rozhodnuto, nijak vinu řidiče nepředjímá. Podmínky trestní odpovědnosti žalobce za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 trestního zákoníku a podmínky pro dočasné zadržení řidičského průkazu dle shora citovaných ustanovení zákona o silničním provozu jsou nastaveny odlišně. K zadržení řidičského průkazu postačilo důvodné podezření ohledně řízení pod vlivem návykové látky. Tato podmínka byla v žalobcově případě splněna. Smyslem rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu není potrestání žalobce, aniž bylo rozhodnuto pravomocně o jeho protiprávním jednání. Smyslem takového rozhodnutí je vyloučit s okamžitou platností z provozu na pozemních komunikacích ty řidiče, kteří velmi závažným způsobem porušili pravidla a povinnosti dané zákonem o silničním provozu. Zákonodárcem zvolené řešení bylo dáno veřejným zájem na ochraně životů, zdraví a majetků ostatních účastníků provozu na pozemních komunikacích.

Pokud žalobce soudu dokládal podacím lístkem, že podal odpor proti trestnímu příkazu, soud neshledal potřebu přiloženou listinou doplnit dokazování. Skutečnost, že v době vydání rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu probíhalo trestní řízení ohledně protiprávního jednání, které je žalobci kladeno za vinu, žalovaný nespороval a ani soud ji nepovažuje za nutnou dokazovat. Nadto jak bylo vysvětleno shora, zadržení řidičského průkazu výsledek trestního řízení nepředjímá a pravomocné odsouzení není jeho podmínkou.

V. Závěr a náklady soudního řízení.

Z uvedených důvodů shledal soud uplatněné žalobní námitky neopodstatněnými a žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobce.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*

V souzeném případě byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten ovšem náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady přesahující rámec běžné úřední činnosti

nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 7. března 2017.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu